

Jeruzalemská utiereň na Svätú a veľkú sobotu

Začína sa údermi do najväčších a najťažších zvonov o 7. hodine noci (1:00 podľa súčasného počítania).

Kňaz: *Požehnaný Boh náš, teraz i vždycky i na veky vekov.*

Lud: Amen.

Trojsväté. ... Otče náš.

Pane zmiluj sa. **12-krát. A hneď na to:**

Kňaz: *Sláva svätej, jednopodstatnej a nedeliteľnej Trojici, teraz i vždycky i na veky vekov.*

Lud: Amen.

Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj, v ľuďoch dobrá vôľa. **3-krát.**

Pane, otvor moje pery a moje ústa budú zvestovať tvoju chválu. **2-krát.**

Nasleduje Šesťžalmie, t.j. žalmy 3, 37, 62, 87, 102, 142*.

Veľká ekténia.

Hlas 2:

Boh je Pán a zjavil sa nám. Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.

Verše:

- 1. Vyznávajú sa Pánovi, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.*
- 2. Úplne ma obkľúčili, ale v Pánovom mene som sa im vzoprel.*
- 3. Neumriem, ale budem žiť a vyroprávam Pánove skutky.*
- 4. Kameň, o ktorý nedbali stavitelia, stal sa náročným kameňom.
Z Pánovej vôle sa ním stal a je obdivuhodný v našich očiach.*

Tropáre, hlas 2:

Ctihodný Jozef * sňal z dreva tvoje prečisté telo,
ovinul ho čistým plátnom, * natrel voňavými masťami
a uložil do nového hrobu.

- Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu.

Keď si zostúpil k smrti, Život nesmrteľný,
vtedy si Hádes usmrtil žiarou božstva,
keď si aj zosnulých z priepastí pozdvihol,
všetky nebeské mocnosti volali:
Darca Života, Kriste, Bože náš – Sláva tebe!

- I teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

K ženám myronosičkám pri hrobe * pristúpil anjel a volal:
Voňavky – tie sú vhodné pre mŕtvych,
Krista sa však porušenie nedotklo.

Prvá statia, hl. 5.:

*Velebíme Ťa, * Kriste, Darca života,
ty si bol pre nás včera pochovaný,
ty si trpel a mŕtvych nepochopiteľne oživil.*

*Velebíme Ťa, * Kriste, Darca života,
ctíme si tvoje úctyhodné utrpenie
a oslavujeme tvoje preslávne pochovanie.*

- ***Blažený tí, čo sú bezúhonní na svojej ceste a kráčajú podľa Pánovho zákona.***
Život – do hrobu, * dal si sa pochovať, Kriste,
anjelské vojská žasli, * tvoje zostúpenie slávil.
- ***Blažený tí, čo skúmajú jeho svedectvá a celým srdcom ho hľadajú.***
Život – ako môžeš umierať? * Ako môžeš v hrobe prebývať?
Ty však vládu smrti ničíš * a mŕtvych z podsvetia dvíhaš.
- ***Tí, čo nekonajú neprávosti a chodia po jeho cestách.***
Velebíme Ťa, * Ježišu Kráľu,
ctíme si tvoje pochovanie a utrpenie,
ktorými si nás zachránil z porušenia.
- ***Prikázal si nám starostlivo zachovať tvoje prikázania.***
Miery zeme si stanovil, * a dnes v malom hrobe prebývaš,
Ježišu, Kráľu všetkých, * ty, čo mŕtvych z hrobov dvíhaš.
- ***Kiežby sa narovnali moje cesty, aby som zachoval tvoje ustanovenia.***
Ježišu Kriste môj, * Kráľu všetkých,
čo hľadáš, keď do podsvetia prichádzaš?
Či putá ľudského rodu ideš rozviazať?
- ***Nebudem zahanbený, ak budem dbať na všetky tvoje prikázania.***
Vládca všetkých * vidíme mŕtveho.
Do nového hrobu sa dáva pochovať
ten, čo vyprázdnil hroby mŕtvych.
- ***Budem sa ti vyznávať v úprimnosti srdca, keď sa naučím súdy tvojej spravodlivosti.***
Život – do hrobu, * dal si sa pochovať, Kriste,
svojou smrťou si zničil smrť
a svetu si otvoril prameň života.
- ***Zachovám tvoje ustanovenia, nikdy ma neopustí.***
Medzi zločincami, * ako zločinec, Kriste,
dal si sa odsúdiť, aby si nás všetkých očistil
od zločinu starého pukušiteľa.
- ***Ako má najmladší narovnať svoju cestu? Tak, že zachová tvoje slová.***
S nádhernou tvárou * nad všetkých ľudí,
ukazuje sa bez podoby ako mŕtvy,
ten, čo dal tvár prirodzenosti všetkých.
- ***Celým srdcom som Ťa hľadal, neодоžeň ma od svojich prikázaní.***
Ako znesie podsvetie * tvoj príchod, Spasiteľ!?
Či nebude trpieť omráčené,
žiarou jasu tvojho svetla oslepené?

- *Vo svojom srdci som ukryl tvoje slová, aby som nezhrešil proti tebe.*
Môj sladký Ježiš, * spasiteľné Svetlo,
ako to, že si sa ukryl v tmavom hrobe?
Ó, neslýchaná a nevýslovná zhovievavosť!
- *Blahoslavený si, Pane, nauč ma svoje ustanovenia.*
Nechápu duchovné bytosti, * ani beztelesné zástupy,
neslýchané a nevysloviteľné, Kriste,
tajomstvo tvojho pochovania.
- *Svojimi perami som zvestoval všetky súdy tvojich úst.*
Ó, divy zvláštne! * Ó, veci nové!
Toho, čo mi dal dych, nesú bez dychu,
pochovávajú ho Jozefove ruky.
- *Na ceste tvojich svedectiev som našiel viac šťastia než vo všetkom bohatstve.*
Zostúpil si do hrobu * a pritom z Otcovho lona
nijak si sa neoddelil, Kriste.
je to zároveň zvláštne aj nepochopiteľné.
- *Budem rozjímať o tvojich prikázaniach a spoznám tvoje cesty.*
Skutočný Kráľ * neba i zeme,
hoci si bol zamknutý do najmenšieho hrobu,
všetkému tvorstvu si sa dal spoznať, Ježišu.
- *Poučím sa o tvojich ustanoveniach, nezabudnem na tvoje slová.*
Keď ťa položili do hrobu, * Kriste Stvoriteľu,
pohli sa základy podsvetia
a ľuďom sa otvorili hroby.
- *Odmeň svojho služobníka, živ ma a zachovám tvoje slová.*
Ten, čo dlaňou pojme zem, * bol usmrtený,
a zem teraz pojala jeho telo,
on však oslobodzuje mŕtvych zo zajatia podsvetia.
- *Odkry mi oči a spoznám divy tvojho zákona.*
Vystúpil si z porušenia, * Život, môj Spasiteľ,
po tom, čo si zomrel a prišiel k mŕtvym
a zlomil brány podsvetia.
- *Som prisťahovalcom na zemi, neskrývaj predomnou svoje prikázania.*
Ako zažatá svieca * teraz Božie telo,
ukrýva sa pod zem ako pod mericu
a odháňa tmú podsvetia.
- *Moja duša si zamilovala túžbu po tvojich súdoch v každom čase.*
Schádza sa množstvo * duchovného vojska,
spolu s Jozefom a Nikodémom, aby ťa pochovali,
Neobsiahnuteľného do malého hrobu.
- *Pohrozil si pyšným; prekliati sú tí, čo sa odkláňajú od tvojich prikázaní.*
Dobrovoľne si sa nechal usmrtiť * a pod zem položiť,
Prameň života, Ježiš môj, tým si ma oživil,
usmrteného horkým previnením.
- *Sním zo mňa potupu a pohrdanie, lebo som hľadal tvoje svedectvá.*
Celé tvorstvo zasiahlo * tvoje utrpenie,
Všetko trpelo spolu s tebou, Slovo,
spoznalo v tebe Vládca všetkého.

- *Zasadli kniežatá a ohovárali ma, ale tvoj služobník rozjímal o твоjich ustanoveniach.*

Kameň života * vstúpil do útrob
nenásytného podsvetia a to vyvrhlo
mŕtvych, ktorých od dávna pohltilo.

- *Tvoje svedectvá sú mi poučením a mojimi radami sú tvoje ustanovenia.*

Do nového hrobu * dal si sa pochovať, Kriste,
a ľudskú prirodzenosť si obnovil,
keď si božsky zmŕtvychvstal,

- *Moja duša sa prilepila k zemi, oživ ma podľa svojho slova.*

Na zem si zostúpil, * aby si zachránil Adama,
a keď si ho, Vládca, na zemi nenašiel,
až do podsvetia si zišiel a hľadal.

- *Oboznámil som ťa so svojimi cestami a ty si ma vypočul; nauč ma svoje ustanovenia.*

V strachu sa zachvela, * celá zem, Slovo,
dennica svoje lúče skryla
pred твоjím väčším, zemou ukrytým svetlom.

- *Daj mi spoznať cestu твоjich ustanovení, a budem rozjímať o твоjich divoch.*

Ako človek umieraš, * z vlastnej vôle, Spasiteľ,
ako Boh si však smrteľných pozdvihol
z hrobov a z hlbiny hriechov.

- *Moja duša zadriemala od únavy, utvrď ma vo svojich slovách.*

Plač a slzy * ronila Čistá
materinsky nad tebou, ó, Ježišu;
volala: Ako ťa mám pochovať, Synu?

- *Vzdial' odo mňa cestu nepravosti a svojim zákonom sa zmiluj nado mnou.*

Ako pšeničné zrno * vstúpil si do útrob zeme,
a vydal si mnohonásobný klas,
keď si pozdvihol ľudí od Adama.

- *Zvolil som si cestu pravdy a nezabudol som na tvoje súdy.*

Teraz si sa skryl * pod zemou ako slnko
a noc smrti ťa zakryla,
ale vyjdi v plnom jase, Spasiteľ.

- *Prilipol som k твоjim príkazom, Pane, nezahanbi ma.*

Ako slnečný kotúč * zakrýva luna, Spasiteľ,
aj teba teraz zakryl hrob,
zosnutého telesnou smrťou.

- *Bežal som cestou твоjich prikázaní a ty si rozšíril moje srdce.*

Kristus Život * okúsil smrť,
smrteľných oslobodil od smrti
a všetkým teraz dáva život.

- *Daj mi ako zákon cestu svojich ustanovení, Pane, a budem ju vždy hľadať.*
Kedysi usmrteného * Adama pre závist
vyvádzaš k životu svojou smrťou,
Spasiteľ, nový Adam, zjavený v tele.
- *Pouč ma a budem skúmať tvoj zákon, zachovám ho celým svojím srdcom.*
Duchovné stavy * užasli, keď ťa videli,
ležať mŕtveho kvôli nám,
zakrývali sa krídlami, Spasiteľ.
- *Usmerni ma na cestu svojich prikázaní, lebo po nej som zatúžil.*
Sňal ťa, Slovo, * mŕtveho z dreva,
a do hrobu ťa Jozef teraz položil;
ale vstaň a zachráň všetkých ako Boh.
- *Nakloň moje srdce k svojim svedectvám a nie ku chamtivosti.*
Bol si radosťou * anjelov, Spasiteľ,
teraz si im však aj bolesť spôsobil,
keď vidia tvoje telo bez dychu a mŕtve.
- *Odvrát' moje oči, aby nevideli márnosť, živ ma na svojej ceste.*
Dvíhajú ťa na drevo, * a živých ľudí so sebou dvíhaš,
ocitol si sa pod zemou,
a kriesiš tých, čo pod ňou ležia.
- *Daj svojmu služobníkovi bázeň pred tvojím slovom.*
Ako lev, Spasiteľ, * usnul si telom,
ale ako mladé levíča vstávaš zmŕtvych
a odkladáš telesnú starobu.
- *Zbav ma potupy, z ktorej mám strach, ved' tvoje súdy sú dobré.*
Ty si vzal rebro Adamovi * a Evu si z neho utvoril;
medzi rebrá ťa prebodli
a vytryskol z nich očistný prúd.
- *Hľa, zatúžil som po tvojich prikázaniach, živ ma vo svojej spravodlivosti.*
Tajne sa kedysi * obetoval baránok,
ty si však bol viditeľne obetovaný, Nevinný,
a všetko tvorstvo si očistil, Spasiteľ.
- *Nech zostúpi na mňa tvoja milosť, Pane, a tvoja spása podľa tvojho slova.*
Kto opíše tento obraz, * ozaj hrozivý a nevidaný?
Lebo dnes vládca tvorstva,
podstupuje utrpenie a pre nás zomiera.
- *Odpoviem tým, čo ma potupujú, že som sa spoliehal na tvoje slová.*
Poklad Života – * ako to, že je mŕtvy?
Anjeli žasli a volali:
Ako to, že zamkli v hrobe Boha?
- *Nikdy neodním z mojich úst slovo pravdy, lebo som sa spoliehal na tvoje súdy.*
Prebodli ťa, Spasiteľ, * z tvojho boku život
vyteká pre Živú, ktorá ma vyhnala z Života
a oživuješ ma spolu s ňou.

- *Naveky zachovám tvoj zákon, na veky a na veky vekov.*
Rozpätý na dreve * priviedol si k sebe ľudí,
z tvojho prebodnutého boku pramení
životodarné odpustenie všetkým, Ježišu.
- *Chodil som po štravách, lebo som hľadal tvoje prikázania.*
Čestný člen veľrady, * mal tú strašnú česť, Spasiteľ,
ako mŕtveho ťa čestne pochovať,
a žasne nad tvojím strašným vzhľadom.
- *Hovoril som o tvojich svedectvách pred kráľmi a nehanbil som sa.*
Pod zem dobrovoľne * zostúpil si ako mŕtvy
vedieš zo zeme na nebo
tých, čo odtiaľ padli, Ježišu.
- *Učil som sa tvoje prikázania, ktoré som si veľmi obľúbil.*
Hoci ťa videli mŕtveho, * ty si živý ako Boh,
vedieš zo zeme na nebo
tých, čo odtiaľ padli, Ježišu.
- *Pozdvihol som svoje ruky k tvojim prikázaniam, ktoré som si obľúbil.*
Hoci ťa videli mŕtveho, * ty si živý ako Boh,
usmrtených ľudí si oživil
keď si usmrtil pôvodcu mojej smrti.
- *Rozjímam som o tvojich ustanoveniach.*
Ó, tá radosť! * Ó, množstvo šťastia!
Naplnil si nimi tých, čo sú v podsvetí,
keď si rozžal svetlo v temných hĺbkinách.
- *Spomeň si na svoje slová svojmu služobníkovi, ktorých nádej si mi daroval.*
Klaniam sa utrpeniu, * ospevujem pochovanie,
velebím tvoju moc, Milujúci človeka,
tie ma oslobodili od rozkladných vášní.
- *V mojom ponížení ma utešilo to, že mi tvoje slovo dávalo život.*
Meč na teba * vytasili, Kriste,
ale meč Silného sa otupuje
a obracia sa meč, ktorý stráži raj.
- *Pyšní do krajnosti prestupovali zákon, ja som sa však od tvojho zákona neodklonil.*
Ovečka Baránka, * zabíjaného videla
ostrím preniknutá plakala
a pohla stádo, aby volalo.
- *Spomenul som si na tvoje súdy od vekov, Pane, a potešil som sa.*
Hoci ťa pochovávajú do hrobu,
* hoci zostupuješ do podsvetia,
ty si hroby vyprázdnil
a podsvetie obnažil, Kriste.
- *Pojal ma smútok z hriešnikov, ktorí opúšťajú tvoj zákon.*
Dobrovoľne, Spasiteľ, * zišiel si pod zem,
usmrtených ľudí si oživil,
a vyviedol si ich v Otcovej sláve.

- *Spievali mi tvoje ustanovenia na mieste, kam som sa prist'ahoval.*
 Jeden z Trojice * v tele kvôli nám
 potupnú smrť pretrpel;
 žasne slnko a zem sa trasie.
- *V noci som si spomenul na tvoje meno, Pane, a zachoval som tvoj zákon.*
 Ako z horkého prameňa, * Júdovho pokolenia
 potomkovia do hrobu uložili
 Živiteľa a Darcu manny, Ježiša.
- *To sa mi stalo, lebo som hľadal tvoje pravdy.*
 Sudca ako súdený * pred Pilátom sudcom,
 stál a bol odsúdený
 na nespravodlivú smrť drevom kríža.
- *Ty si môj podiel, Pane, povedal som, že zachovám tvoj zákon.*
 Hrdý Izrael, * ľudia vražední,
 čo vám chýbalo, že ste Barabáša oslobodili?
 A Spasiteľa ste vydali krížu!
- *Celým srdcom som sa modlil k tebe, zmiluj sa nado mnou podľa svojho slova.*
 Svojou rukou si utvoril * zo zeme Adama,
 pre neho si sa stal prirodzenosťou človek
 a dobrovoľne si sa dal ukrižovať.
- *Pomyslel som na tvoje cesty a svoje nohy som vrátil k tvojim svedectvám.*
 Poslúchol si, Slovo, * svojho Otca,
 až do krutého podsvetia si zostúpil
 a vzkriesil si ľudský rod.
- *Pripravil som sa a neváham zachovávať tvoje prikázania.*
 Beda mi, Svetlo sveta! * Beda mi, moje Svetlo!
 Ježišu môj žiadaný! takto volala
 Panna a horko plakala.
- *Zviazali ma putami hriešnikov, ale ja som nezabudol na tvoj zákon.*
 Závistliví, vražední * a pyšní ľudia,
 aspoň pre samotné plátno a šatku
 nech sa hanbia, veď Kristus vstal.
- *Vstal som o polnoci, aby som sa ti vyznával kvôli súdom tvojej spravodlivosti.*
 Pod' len, poškrvnený, * vrah učeník,
 ukáž mi dôvod tvojej zloby,
 pre ktorý si zradil Krista.
- *Patrím medzi všetkých, čo sa ťa boja a zachovávajú tvoje prikázania.*
 Ako nejaký ľudomil * nerozumne a slepo,
 pretvaruješ sa, všeničiaci a neverný,
 čo si predal myro za peniaze.
- *Zem je plná tvojej milosti, Pane, nauč ma svoje ustanovenia.*
 Za nebeské myro * akú si dostal cenu?
 Akú protihodnotu si prijal?
 Iba nepokoj si našiel, nešťastný žalobca.

- *Dobre si sa zachoval k svojmu služobníkovi, Pane, podľa svojho slova.*
Ak miluješ chudobných * a žiališ za myrom,
ktoré sa vylieva na očistenie duší,
ako si mohol za zlato predať Svetlo?
- *Dobrotivosti, poriadku a poznaniu ma nauč, lebo som uveril
tvojim prikázaniam.*
Ó, Božie Slovo! * Ó, moja radosť!
Ako pretrpím tvoje trojdňové pochovanie?
Materinsky sa teraz trápi moje vnútro.
- *Zhrešil som skôr, než som bol ponížený, preto som teraz
zachoval tvoje slovo.*
Kto mi podá vodu * a slz pramene?
– Božia nevesta Panna volala –
aby som oplakala svojho sladkého Ježiša.
- *Pane, ty si dobrý, svojou dobrotou ma nauč svoje ustanovenia.*
Ó, hory a kopce! * Ľudí zástupy!
Rozplačte sa a všetci nariekajte
so mnou, matkou vášho Boha.
- *Rozmnožila sa nespravodlivosť pyšných voči mne,
ja však celým srdcom skúmam tvoje prikázania.*
Kedyže uvidím, Spasiteľ * teba, nadčasové Svetlo
radosť a blaženosť môjho srdca?
– Panna horko volala.
- *Ich srdce skyslo ako mlieko, ja som sa však naučil tvoj zákon.*
Ako kameň, Spasiteľ * sekaný z kraja
dal si sa sekať, aby z teba vytryskol
živý prúd, lebo ty si prameň života.
- *Prospelo mi, že si ma pokoril, lebo tak sa naučím tvoje ustanovenia.*
Ako z jediného prameňa * dvojitou riekou,
vytekajúcou z tvojho boku, sa napájame
a získavame nesmrteľný život.
- *Zákon tvojich úst je pre mňa lepší ako tisíce v zlate a striebre.*
Dobrovoľne si sa zjavil, Slovo, * mŕtvy v hrobe
ale ty žiješ a ako si predpovedal
ľudí dvíhaš, môj Spasiteľ, mojím vzkriesením.
- *Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu.*
Ospevujeme, Slovo, * teba Boha všetkých,
s Otcom a tvojím Svätým Duchom,
a oslavujeme tvoje božské pochovanie.
- *I teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.*
Nazývame Ťa blaženou, * čistá Bohorodička
a ctíme si verne trojdňové pochovanie
tvojho Syna a nášho Boha.

*Velebíme Ťa, * Kriste, Darca života,
ty si bol pre nás včera pochovaný,
ty si trpel a mŕtvych nepochopiteľne oživil.*

Malá ekténia.

Druhá statia, hl.5.:

*Je dôstojné * velebiť ťa, Darca Života,
Kriste, ty si zhodil brány podsvetia
a krutovládu diabla rozboril.*

*Je dôstojné * velebiť ťa, Darca Života,
ty si rozpäl ruky na kríži
a rozdrvil moc nepriateľa.*

- *Tvoje ruky ma stvorili a vybudovali, daj mi porozumenie
a naučím sa tvoje prikázania.*

Je dôstojné * velebiť ťa, Tvorca všetkých,
tvojím utrpením sme získali bezvášnivosť,
a oslobodil si nás z porušenia.

- *Uvidia ma tí, čo sa ťa boja, a zaradujú sa,
lebo som sa spoliehal na tvoje slová.*

Užasla zem * a slnko sa skrylo, Spasiteľ,
pred tebou, nevečerným svetlom, Kriste,
keď si zostúpil telom do hrobu.

- *Pochopil som, Pane, že tvoje súdy sú spravodlivosť,
a že si ma právom pokoril.*

Usnul si, Kriste, * prirodzeným spánkom v hrobe,
a z ťažkého sna hriechu
si prebudil ľudský rod.

- *Nech sa stane tvoja milosť, nech ma poteší, podľa tvojho slova,
ktoré si dal svojmu služobníkovi.*

Zo všetkých žien jediná
* bezbolestne som ťa porodila, Dieťa,
teraz však trpím bolesťami tvojho utrpenia,
sú neznesiteľné; vravela Čistá.

- *Nech ku mne príde tvoje zľutovanie a budem žiť,
lebo tvoj zákon mi je poučením.*

Hore, Spasiteľu, * prebývaš nerozlučne s Otcom,
dolu si mŕtvy, vystretý na zemi,
tak ťa vidia a žasnú serafíni.

- *Nech sa zahanbia pyšní, lebo nespravodlivo mi krivdili,
ja však budem rozjímať o tvojich prikázaniach.*

Trhá sa chrámová * opona tvojím ukrižovaním,
svetlá svetlo skrývajú, Slovo,
pred tebou, Slnkom ukrytým pod zemou.

- *Nech ma obrátia tí, čo sa ťa boja a poznajú tvoje svedectvá.*

Na počiatku upevnil * jediným pokynom zemekruh,
ako človek už nedýcha
a pod zem zašiel, * hľad' a žasni, nebo.

- *Nech je moje srdce bezúhonné v tvojich ustanoveniach,
aby som nebol zahanbený.*

Zostúpil si pod zem, * ty, ktorý si rukou stvoril človeka,
aby si z pádu pozdvihol
zástupy ľudí * všesilnou mocou.

- *Moja duša hynie v túžbe po tvojej spáse, spoľahol som sa na tvoje slová.*
Posvätný plač, * poďte, zosnutému Kristovi spievajme,
ako kedysi ženy myronosičky,
aby sme s nimi počuli aj "Raduj sa!".
- *Moje oči slabnú v hľadani tvojho slova a vravia: kedy ma potešíš?*
Myro skutočné * si ty, Slovo nezničiteľné,
preto ti aj myrá prinášali,
ako mŕtvemu, Živý, * ženy myronosičky.
- *Hoci som bol ako mech na mraze, nezabudol som na tvoje ustanovenia.*
Kráľovstvo podsvetia * rozbíjaš, pochovaný Kriste,
a smrťou zas smrť usmrcuješ,
a od rozkladu oslobodzuješ zrodených na zemi.
- *Koľko je dní tvojho služobníka? Kedy ma rozsúdiš s tými,
čo ma prenasledujú?*
Prúdy života * vylieva Božia Múdrost',
zostupujúc do hrobu oživuje
tých, čo sú v nedostupných miestach podsvetia.
- *Presviedčali ma tí, čo prestupujú zákon,
ale tvojmu zákonu sa nevyrovnajú, Pane.*
Aby som obnovil * zničenú prirodzenosť človeka,
smrť ma zranila, hoci len telom.
Matka moja, netráp sa a neplač.
- *Všetky tvoje príkazy sú pravda, neprávom ma prenasledujú, pomôž mi.*
Zostúpil si pod zem, * Dennica spravodlivosti,
mŕtvych si akoby zo sna prebudil,
a odohnal si všetku tmu podsvetia.
- *Takmer ma vyhladili zo zeme, ale ja som neopustil tvoje prikázania.*
Zrno dvojklične, * ľudské do útrov zeme,
seje sa dnes so slzami,
ale keď vyklíči, * svet naplní radosťou.
- *Podľa svojej milosti ma živ a zachovám výroky tvojich úst.*
Adam sa preľakol, * keď sa Boh prechádzal v raji;
raduje sa však, keď Boh zostúpil do podsvetia,
ten, čo predtým padol a teraz sa zdvíha.
- *Naveky prebýva na nebesiach tvoje slovo, Pane.*
Obet' slz ti prináša * tá, ktorá ťa zrodila, Kriste,
uložený telom do hrobu,
a volá: Vstaň, Dieťa, ako si predpovedal!
- *Tvoja pravda je z pokolenia na pokolenie,
položil si základy zeme a ona pretrváva.*
Do nového hrobu * Jozef ťa zbožne ukrýva
bohumilé piesne na rozlúčku
tebe spieva, zmiešané s nárekmi.
- *Tvojím pričinením trvá deň, lebo všetko pracuje pre teba.*
Klincami na kríž * pribitého uzrela tvoja matka, Slovo,
klince horkého zármutku
a šípy prenikajú jej dušu.

- *Ak by tvoj zákon nebol býval mojím poučením,
zahynul by som vo svojom ponížení.*
Teba, všetkých * blaženosť, matka uvidela,
ako ťa napájajú horkým nápojom,
a slzami svoju tvár horko zmáčala.
- *Nikdy nezbudnem na tvoje ustanovenia, lebo nimi si ma oživil.*
Kruť som zraňaná, * trhá mi vnútro, Slovo,
keď vidím tvoje nespravodlivé zabitie,
vravela Prečistá s plačom.
- *Tvoj som, zachráň ma, lebo som hľadal tvoje ustanovenia.*
Tvoje sladké oči * a pery, ako zamknem, Slovo?
Ako ťa pochovám s úctou k mŕtvym?
Žasnem, volal Jozef.
- *Hriešnici striehli na mňa, aby ma zahubili,
ja som však pochopil tvoje svedectvá.*
Piesne nadhrobné * Jozef a Nikodém
spievajú Kristovi, ktorý teraz usnul,
a spievajú s nimi aj serafíni.
- *Videl som koniec každého konca, ďalekosiahle je tvoje prikázanie.*
Schádzaš pod zem, * Spasiteľ, Slnko Pravdy,
a zároveň Luna, čo ťa porodila
v smútku ubúda, * pohľadu na teba zbavená.
- *Ako som si obľúbil tvoj zákon, Pane, po celý deň mi je poučením.*
Podsvetie žaslo, Spasiteľ, * keď ťa videlo, Darcu života,
ako ho oberáš o jeho bohatstvo,
a od vekov * mŕtvych kriesiš.
- *Svojím prikázáním si ma urobil múdrejším než moji nepriatelia,
lebo je mojím na veky.*
Svetlo slnka * žiari po skončení noci, Slovo,
a aj ty si vstal a jasne zažiaril
po skončení smrti, ako zo svadobnej komnaty.
- *Spoznal som viac ako všetci, čo ma učia, lebo tvoje výroky sú
mojím poučením.*
Zem ťa, Stvoriteľ, * prijala do lona, Spasiteľ,
pojala ju bázeň a trasie sa,
mŕtvych zobúda svojím trasením.
- *Spoznal som viac ako starci, lebo som hľadal tvoje prikázania.*
Myrom ťa, Kriste, * Nikodém a Ctihodný,
teraz nanovo pomazávajú,
Žasni! – volali – celá zem!
- *Svojím nohám som zakázal všetky zlé cesty,
aby som zachoval tvoje slová.*
Zašiel si, Tvorca svetla, * a s tebou zašlo svetlo slnka,
tvorstvo pojalo chvenie
a vyznáva ťa, Tvorcu všetkých.
- *Neodklonil som sa od tvojich rozhodnutí, lebo ty si mi dal zákon.*
Kameň uhladený * ukrýva náročný Kameň,
smrteľný človek akoby smrteľného Boha
zakrýva teraz v hrobe. Žasni, zem!

- *Aké sladké sú tvoje slová pre moje hrdlo, sladšie ako med pre moje ústa.*
Hľaď na učeníka * milovaného a na svoju Matku,
Dieťa, daj nám zvesť najsladšiu,
volala s plačom Čistá.
- *Z твоjich príkázaní som dostal poznanie, preto som znenávidel každú cestu nespravodlivosti.*
Ako Darca života, * Slovo, na kríž pribitý,
ty si Židov neusmrtil,
ale vzkriesil si aj ich mŕtvych.
- *Tvoj zákon je fakľou pre moje nohy a svetlo na moje cesty.*
Ľudský vzhľad kedysi, Slovo,
* ani podobu teraz v utrpení, si nemal
ale ty si vstal a zažiaril,
ľudí si ozdobil božskými lúčmi.
- *Zaprisahal som sa a zaumienil som si, že zachovám súdy tvojej spravodlivosti.*
Zašiel si telom * do zeme, nevečerná Dennica,
slnko ten pohľad neznieslo
a stemnelo, keď bolo ešte poludnie.
- *Pane, úplne som bol pokorený, oživ ma podľa svojho slova.*
Slnko aj luna * spolu potemneli, Spasiteľ,
pripodobnili sa múdrom služobníkom,
čo sa do čierneho odevu obliekli.
- *Nájdí záľubu v úmysloch mojich úst, a nauč ma svoje súdy.*
Stotník v tebe Boha * uvidel, hoci si bol usmrtený,
Ako sa ťa, Bože môj, dotknem rukami?
Žasnem, volal Jozef.
- *Moja duša je stále v твоjich rukách, tvoj zákon som nezabudol.*
Adam usnul, * a smrť z jeho boku vychádza.
Ty si teraz usnul, Božie Slovo
a z tvojho boku pramení svetlo života.
- *Hriešnici mi nastražili siete, ale od твоjich príkázaní som nezblúdil.*
Usnul si na chvíľu * a oživil si mŕtvych;
svojím vzkriesením si vzkriesil
spiacich od vekov, Dobrotivý.
- *Tvoje svedectvá som zdedil na veky, lebo sú radosťou pre moje srdce.*
Keď si vyšiel zo zeme, * začalo z teba prameniť
víno spásy, Vinič životodarný;
oslavujem utrpenie a kríž.
- *Svoje srdce som naklonil ku konaniu твоjich ustanovení na veky, aby som získal odmenu.*
Ako to, že ťa duchovné * mocnosti ospevujú, Spasiteľ,
nahého, zakrvaveného a odsúdeného,
a strpia opovážlivosť tých, čo ťa križujú?
- *Znenávidel som tých, čo prestupujú zákon, ale tvoj zákon som si zamiloval.*
Zasnúbený * najodbojnejší rod hebrejský,
zažil si znovupostavenie Chrámu,
prečo si odsúdil Pomazaného?

- *Ty si môj pomocník a zástanca, spoľahol som sa na tvoje slová.*
Do odevu hanby * Zdobiteľ a všetkých obliekaš,
ktorý nebo upevnil
a zem obdivuhodne ozdobil.
- *Odstúpte odo mňa, zlomyseľní, ja budem skúmať
prikázania svojho Boha.*
Ako pelikán, * ranený na svojom boku, Slovo,
svoje zosnuté deti si oživil,
keď si ich pokropil kvapkami života.
- *Zastaň sa ma podľa svojho slova a budem žiť,
nezahanbi ma v mojom očakávaní.*
Slnko kedysi, * Jozue zastavil, keď cudzincov bil,
ty si ho však zahalil,
keď si zvrhával vládcu temnôt.
- *Pomôž mi a zachránim sa, vždy sa budem učiť tvoje ustanovania.*
V otcovskom lone * ostal si prítomný, Milosrdný,
rozhodol si sa stať človekom,
a do podsvetia zišiel si, Kriste.
- *Zničil si všetkých, čo odstúpili od tvojich ustanovení,
lebo je nespravodlivé ich zmýšľanie.*
Vzali Ukrižovaného, * ktorý na vodách zem zavesil,
a teraz si v nej líha ako mŕtvy,
ona to nezniesla a silno sa triasla.
- *Za priestupníkov som pokladal všetkých hriešnych zeme,
preto milujem tvoje súdy.*
Beda mi, Synu! * Mužom nedotknutá takto plakala:
Dúfala som, že bude Kráľom,
a teraz ho vidím odsúdeného na kríži.
- *Prikovaj moje telo k svojej bázni, ved' sa bojím tvojich súdov.*
To mi Gabriel * zvestoval, keď ku mne zletel;
Hovoril o večnom kráľovstve
môjho Syna, Ježiša.
- *Konal som podľa práva a spravodlivosti, nevydávaj ma do rúk
tých, čo ma urážajú.*
Beda, Simeonovo * proroctvo sa splnilo,
lebo tvoj meč prenikol
moje srdce, * Emanuel.
- *V dobrom prijmi svojho služobníka, Pane, aby ma neohovárali pyšní.*
Aspoň pre tých mŕtvych, * zahanbite sa, ó, Židia!
Tých, čo vzkriesil Darca života;
ten, ktorého ste vy zabili pre závisť.
- *Moje oči zoslabli v hľadani tvojej spásy a slova tvojej spravodlivosti.*
Slnko užaslo, keď videlo
* Neviditeľné Svetlo, teba Kriste môj,
že ťa do hrobu ukrývajú, mŕtveho,
a stemnelo jeho svetlo.

- *Učiň so svojím služobníkom podľa svojho milosrdenstva a nauč ma svoje ustanovenia.*
Horko plakala, * tvoja nepoškvrnená matka, Slovo,
keď v hrobe videla
teba nepochopiteľného a bezpočiatočného Boha.
- *Som tvoj služobník, daj mi poznanie a dozviem sa tvoje svedectvá.*
Tvoju smrť * tvoja neporušená Matka, Kriste,
videla a so žiaľom ti oznamovala:
Dlho sa nezdržuj, Život, medzi mŕtvymi!
- *Nastal čas, aby Pán konal, spustošili tvoj zákon.*
Kruté podsvetie * zachvelo sa, keď ťa videlo,
Slnko Slávy, Nesmrteľný,
a vydávalo svojich zajatcov náhlivo.
- *Preto som si zamiloval tvoje prikázania viac ako zlato a drahokamy.*
Veľký a úžasný * pohľad teraz vidíme,
Ten, ktorý je príčinou života,
podstúpil smrť * s úmyslom všetkých oživiť.
- *Preto som sa nasmeroval ku všetkým tvojim prikázaniam, znenávidel som každú cestu nespravodlivosti.*
Rebrá ti prebodli * a ruky ti, Vládca, pribili,
ty ranu po *chýbajúcom* rebre uzdravuješ
aj nezdržanlivosť praotcovských rúk.
- *Obdivuhodné sú tvoje svedectvá, preto ich skúmala moja duša.*
Predtým Ráchelinho syna, * oplakával každý v dome,
teraz Syna Panny oplakáva
zbor učeníkov spolu s Matkou.
- *To, čo zjavujú tvoje slová, dáva svetlo a poznanie mladým.*
Údery rúk * padali na tvár Kristovi,
ktorý rukou človeka utvoril
a čeľuste šelmy rozdrvil.
- *Otvoril som svoje ústa a pritiahol Ducha, lebo som túžil po tvojich prikázaniach.*
Piesňami, Kriste, * tvoje ukrižovanie a pochovanie,
všetci verní teraz slávime,
od smrti oslobodení tvojím pochovaním.
- *Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu.*
Bezpočiatočný Bože, * súvečné Slovo a Duchu Svätý,
svoj *verný ľud* upevni
v protivenstvách, lebo si dobrý.
- *I teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.*
Ty si Život zrodila, * Nepoškvrnená čistá Panna,
utíš pohoršenia v Cirkvi
a daruj jej pokoj, ako dobrotivá.

*Je dôstojné * velebiť ťa, Darca Života,
Kriste, ty si zhodil brány podsvetia
a krutovládu diabla rozboril.*

Malá ekténia.

Tretia statia, hl.3.:

- Všetky pokolenia * pieseň tvojmu pochovaniu, * prinášajú, Kriste môj.
- *Zhliadni na mňa a zmiluj sa nado mnou, podľa rozsudku nad tými, čo milujú tvoje meno.*
Z dreva ťa sňal * Jozef Arimatejský, * do hrobu ťa pochováva.
  - *Narovnaj moje kroky podľa svojho slova, nech ma neovláda žiadna nepravosť.*
Myronosičky prišli, * tebe myro, Kriste môj, * múdro prinášajú.
  - *Zachráň ma od ľudského ohovárania a ja zachovám tvoje prikázania.*
Príď, všetko tvorstvo, * piesne na rozlúčku * prinesme Stvoriteľovi.
  - *Svojho služobníka osviet' svojou tvárou a nauč ma svoje ustanovenia.*
Život ako mŕtveho * všetci s myronosičkami * rozumne myrom pomazme.
  - *Vodné pramene vytryskli z mojich očí, lebo som nezachoval tvoj zákon.*
Jozef trojblažený, * pochovaj telo * Krista, Darcu Života.
  - *Spravodlivý si, Pane, a správne sú tvoje rozsudky.*
Tí, ktorých sýtil mannou, * zdvihli päť * na Dobrodincu.
  - *Dôrazne si nám prikázal považovať tvoje svedectvá za spravodlivosť a pravdu.*
Tí, ktorých sýtil mannou * prinášajú Spasiteľovi * ocot spolu so žľčou.
  - *Rozpálila ma horlivosť pre teba, lebo moji nepriatelia zabudli na tvoje slová.*
Ó, aký nerozum! * A Kristovražda, * čin prorokovrahov!
  - *Veľmi žeravé je tvoje slovo a tvoj služobník si ho zamiloval.*
Ako nerozumný služobník * zradil učeník * bezodnú hĺbku múdrosti.
  - *Som najmladší a pohádaný, ale na tvoje ustanovenia som nezabudol.*
Keď Osloboditeľa opustil, * ostal opustený ako zajatec * Ištív Judáš.
  - *Tvoja spravodlivosť je večná spravodlivosť a tvoj zákon je pravda.*
Podľa Šalamúna * ako hrob hlboký sú ústa * Hebrejov nespravodlivých.
  - *Trápenia a núdza si ma našli, ale tvoje prikázania sú mi poučením.*
Na cestách neposlušnosti * Židov nespravodlivých, * je len trnie a bodľacie.
  - *Tvoje svedectvá sú spravodlivosťou na veky, daj mi ich poznanie a budem žiť.*
Jozef pochováva * spolu s Nikodémom * s pietnou úctou Stvoriteľa.
  - *Celým svojím srdcom som volal, Pane, počuj ma, budem hľadať tvoje ustanovenia.*
Darca života, Spasiteľ, * sláva tvojej moci, * ktorá rozvrátila podsvetie.
  - *Volal som k tebe, zachráň ma, a zachovám tvoje svedectvá.*
Keď ťa ležať videla * Prečistá, Slovo, * materinsky plakala.
  - *V nepriazni som bežal vpred a volal: Spolieham sa na tvoje slová.*
Ó, Vesna moja najsladšia, * moje dieťa najsladšie! * Kam sa podela tvoja krása?
  - *Moje oči sa pobrali v ústrety ránu, aby sa učili tvoje slová.*
Plačom ťa sprevádzala * tvoja Matka prečistá, * teba, Slovo, zosnutého.
  - *Vypočuj môj hlas, Pane, vo svojom milosrdenstve, živ ma podľa svojho súdu.*
Ženy s myrom * prišli, aby pomazali * Krista, Božské Myro.
  - *Priblížili sa ku mne tí, čo ma nespravodlivo prenasledujú, a vzdialili sa od tvojho zákona.*
Smrťou smrť * usmrcuješ, Bože môj, * svojou božskou silou.
  - *Pane, ty si blízko, a všetky tvoje cesty sú pravda.*
Podvodník seba podviedol, * ale podvedeného oslobodzuje * tvoja múdrosť, Bože môj.
  - *Už napočiatku som spoznal z tvojich svedectiev, že si ich ustanovil na veky.*
Na dno podsvetia * bol odvedený zradca, * do jamy rozkladu.
  - *Pozri sa na moje poníženie a oslobod' ma, veď som nezabudol na tvoj zákon.*
Trnie a bodľacie * to je cesta trojúbohého * nerozumného Judáša.
  - *Rozsúd' môj spor a oslobod' ma, živ ma pre svoje slovo.*
Všetci spolu hynú, * tí, čo ťa križovali, Slovo, * Boží Synu, všetkých Kráľ.

- *Ďaleko od hriešnikov je spása, lebo nehľadali tvoje ustanovenia.*
V jame rozkladu * všetci spolu hynú * muži s krvou na rukách.
- *Hojné je tvoje zľutovanie, Pane, živ ma podľa svojho súdu.*
Boží Synu, všetkých Kráľ, * Bože môj a Stvoriteľ môj, * ako to, že si utrpenie podstúpil?
- *Mnoho je tých, čo ma vyhánajú a sužujú, ja som sa však neodklonil od tvojich svedectiev.*
Junica junca * na dreve zaveseného * videla a volala.
- *Videl som nechápavých a rozhorčil som sa, lebo nezachovali tvoje slová.*
Telo živonosné * Jozef pochováva * spolu s Nikodémom.
- *Pozri, ako som si obľúbil tvoje prikázania, Pane, živ ma podľa svojej milosti.*
Deva volala * vrúcne slzy ronila, * v útrobach prebodávaná.
- *Začiatkom tvojich slov je pravda, naveky trvajú všetky súdy tvojej spravodlivosti.*
Svetlo mojich očí, * najsladšie moje dieťa, * ako to, že si teraz v hrobe zakrytý?
- *Kniežatá ma všade prenasledovali a moje srdce pojala bázeň pred tvojimi slovami.*
Aby som Adama a Evu * oslobodil, Matka, * preto takto trpím, neplač.
- *Budem sa radovať z tvojich slov ako ten, čo dostáva veľký podiel.*
Oslavujem tvoju, Syn môj, * krajnú dobrotu, * pre ktorú takto trpíš.
- *Znenávidel som nespravodlivosť a omrzela ma, zamiloval som si tvoj zákon.*
Napojili ťa octom * a žlčou, Milosrdný, * a tým si rozviazal dávne ochutnanie.
- *Sedemkrát denne som ťa chválil za súdy tvojej spravodlivosti.*
Na križ si bol pribitý, * ty, ktorý si kedysi svoj ľud * chránil stĺpom oblačným.
- *Hojnosť pokoja majú tí, čo milujú tvoj zákon, a nič ich nezvedie.*
Myronosičky, Spasiteľ, * prišli k hrobu * a myro ti priniesli.
- *Očakával som tvoju spásu, Pane, a zamiloval som si tvoje prikázania.*
Vstaň, Milosrdný, * z priepastí podsvetia, * a daj vstať aj nám.
- *Moja duša zachovala tvoje ustanovenia a veľmi si ich obľúbila.*
Vstaň, Darca života! – * Matka, čo ťa porodila, * roniac slzy hovorí.
- *Zachoval som tvoje prikázania a svedectvá, lebo všetky moje cesty sú pred tebou, Pane.*
Ponáhľaj sa vstať * a utíš žiaľ, Slovo, * tej, čo ťa čisto zrodila.
- *Nech sa moja modlitba priblíži pred teba, Pane, daj mi poznanie podľa svojho slova.*
Nebeské sily * v strachu užasli, * keď ťa mŕtveho videli.
- *Nech moja prosba vojde pred teba, Pane, podľa svojho slova ma oslobod'.*
S láskou a bážňou * ctíme si tvoje strasti, * daj nám odpustenie previnení.
- *Z mojich úst zaznie spev, keď ma naučíš svoje ustanovenia.*
Ó, úžasný a nezvyčajný * pohľad, Božie Slovo! * Ako ťa zem môže prikrývať?
- *Môj jazyk zvestuje tvoje slová, lebo všetky tvoje prikázania sú spravodlivosť.*
Jozef, čo ťa kedysi * nosil, Spasiteľ, odchádza, * a teraz ťa druhý pochováva.
- *Nech je tvoja ruka pripravená ma zachrániť, lebo som si vyvolil tvoje prikázania.*
Plače a oplakáva ťa * tvoja Matka prečistá, * usmrteného, Spasiteľ môj.
- *Zatúžil som po tvojej spásu, Pane, a tvoj zákon je mojím poučením.*
Žasnú duchovia * nad tvojím nezvyčajným a úžasným * pochovaním, Tvorca všetkých.
- *Moja duša bude živá a bude ťa chváliť, tvoje súdy mi pomôžu.*
Vyliali na hrob * myronosičky myro, * keď skoro ráno prišli.
- *Zablúdil som ako stratená ovečka, pohľadaj svojho služobníka, lebo som nezabudol na tvoje prikázania.*
Pokoj Cirkvi * tvojim ľudom spásu, * daruj svojim vzkriesením.
- *Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu.*
Ó, Trojica, Bože môj, * Otče, Synu a Duchu, * zmiluj sa nad svetom.
- *I teraz i vždy i na veky vekov. Amen.*
Vidieť vzkriesenie * tvojho syna, Panna, * dopraj svojim služobníkom.

Hlas 5:

- *Blahoslavený si, Pane, nauč ma svoje ustanovenia.*

Anjelský zbor * divil sa, keď ťa videl, * ako si sa medzi mŕtvych zaradil,
a ako si, Spasiteľ, * silu smrti rozboril,
a spolu so sebou * Adama si vzkriesil,
a z podsvetia * všetkých si vyslobodil.

- *Blahoslavený si, Pane, nauč ma svoje ustanovenia.*

Prečo myro * so súcitnými slzami, * učeníčky, otvárate?
Zabylsol sa * v hrobe anjel * a myronosičkám zvestoval:
Pozrite si vy * hrob a spoznajte:
že Spasiteľ * vstal z hrobu.

- *Blahoslavený si, Pane, nauč ma svoje ustanovenia.*

Skoro ráno * myronosičky bežali * k tvojmu hrobu a plakali;
ale predstúpil * pred ne anjel * a riekol: čas náreku skončil,
neplačte, * a o vzkriesení * apoštolom povedzte.

- *Blahoslavený si, Pane, nauč ma svoje ustanovenia.*

Ženy myronosičky * prišli s myrami * k tvojmu hrobu, Spasiteľ, a plakali:
Anjel k nim jasne * takto prehovoril: *
Prečo medzi mŕtvych * Živého ste zaradili?
On totiž ako Boh * vstal z hrobu.

- *Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu.*

Pokloňme sa Otcu * i jeho Synovi * i Svätému Duchu,
svätej Trojici * v jednej podstate,
so Serafínmi volajme: * Svätý, svätý, * svätý si, Pane.

- *I teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.*

Darcu života si porodila * a Adama, Panna, * hriechu si zbavila,
a radosťou Eve * smútok si nahradila.
Tých, čo odpadli od života, * k nemu nasmeroval
ten, čo z teba telo prijal, * Boh a človek.

- *Aleluja, aleluja, aleluja, sláva tebe, Bože. (3 razy)*

/Malá ekténia.

Sedalen, hl.1, podobný Hrob tvoj:

Čistým plátnom a božskými myrami,
tvoje úctyhodné telo získané od Piláta,
zakrýva a kladie do nového hrobu Jozef.

Ráno vstali ženy myronosičky,
a zvolali: Ukáž nám, ako si predpovedal,
Kriste, vzkriesenie.

- *Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu: Ukáž nám, ako si predpovedal, * Kriste, vzkriesenie.*

- *I teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.:*

Anjelské chóry užasli, keď videli,
ako toho, čo sedí v Otcovom lone,
kladú do hrobu, Nesmrteľného ako mŕtveho!
Jeho stavy anjelské obklopujú,
a oslavujú s mŕtvymi v podsvetí,
ako Stvoriteľa a Pána.

/Žalm 50

Kánon, hlas 6:

1. pieseň

On morskou vlnou zakryl kedysi
prenasledovateľa a mučiteľa. – Teraz ho zemou zakryli
deti zachránených. – Ale my ako devy
spievajme Pánovi, lebo sa veľmi preslávil.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Pane, Bože môj, rozlúčkový spev
a nadhrobnú pieseň ti zaspievam.
Svojím pochovaním môjmu životu otvoril si dvere,
a smrťou smrťou a podsvetie si usmrtil.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Hore si na tróne a dole v hrobe,
bytosti nadsvetské aj podzemské,
uvažujú o tom, Spasiteľ môj, a chvejú sa pre tvoje usmrtenie.
Je nad silu rozumu ťa vidieť mŕtveho, Pôvodca života.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Aby si svojou slávou všetko naplnil,
zostúpil si do hlbín zeme.
neskryla sa pred tebou moja prirodzenosť od Adama;
bol si pochovaný a mňa porušeného obnovuješ, Milujúci človeka.

3. pieseň

Ty si na vodách pevne zavesil celú zem;
a keď ťa tvorstvo vidí visieť na Lebečnom,
pojal ho veľký úžas,
a volalo: Nik nie je svätý, okrem teba, Pane.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Obrazy svojho pochovania ukázal si a videnia rozmnožil;
Teraz si svoje tajomstvá bohoľudsky objasnil
aj tým, čo sú v podsvetí,

a volajú: Nik nie je svätý, okrem teba, Pane.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Rozprestrel si dlane a zjednotil si oddávna vzdialených.
Obliekol si sa, Spasiteľ, do plátna a hrobu,
a uvoľnil si okovy zajatcov,

ktorí volajú: Nik nie je svätý okrem teba, Pane.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Hrobom a pečaťami, Neobsiahnuteľný, dal si sa uväzniť,
lebo svoju moc zjavil si v skutkoch
bohočinne tým, čo ti spievajú:

Milujúci človeka, nik nie je svätý okrem teba, Pane.

Malá ekténia.

Sedalen, hl.1:

Tvoj hrob, Spasiteľu, vojaci strážili,
zamreli oslnení zjavením anjela,
ktorý zvestoval ženám vzkriesenie.
Oslavujeme ťa, víťaza nad porušením,
padáme pred tebou, vzkrieseným z hrobu,
pred naším jediným Bohom.

Sláva. I teraz. Znovu ten istý.

4. pieseň

Tvoje božské poníženie sa na kríži
predvídal Habakuk, žasol a volal:
Ty si preťal silu mocných, Dobrotivý,
pripojac sa k *väzňom* podsvetia, ako všemocný.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Dnes si posvätil siedmy deň,
ktorý si kedysi požehnal odpočinitím od diela.
Všetko prevádzaš a nanovo tvoríš,
keď svätíš sobotu, Spasiteľ môj, a sám sa obnovuješ.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Násilím silnejšieho,
ktorý ťa pokoril, tvoja duša od tela
oddelila sa a trhala obe putá,
smrti aj podsvetia, Slovo, tvojou mocou.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Keď ťa podsvetie stretlo,
roztrpčilo sa. Videlo zbožšteného človeka,
doráňaného údermi, hoci má plnosť moci,
a hrozným spôsobom zahynulo.

5. pieseň

Tvoje bohozjavenie, Kriste, * stalo sa nám z tvojej milosti;
Izaiáš videl jeho nevečerné svetlo * a v nočnom bdení volal:
Mŕtvi budú vzkriesení * a vstanú tí, čo sú v hroboch,
a všetci zrodení zo zeme sa zaradujú.

Sláva tebe, Bože náš, sláve tebe.

Obnovuješ pozemšťanov, * keď si sa, Stvoriteľ, stal časťou zeme,
pohrebné plátno a hrob zjavujú, * Slovo, tvoje tajomstvo.
Ctihodný člen veľrady * vykonáva radu toho, čo ťa zrodil,
a mňa v tebe veľkolepo znovustvoril.

Sláva tebe, Bože náš, sláve tebe.

Smrťou smrteľné * a pochovaním porušiteľné premieňaš.
Robíš nesmrteľným to, čo je bohumilé, * robíš neporušiteľným to, čo si prijal.
Tvoje telo totiž, Vládca, * nevidelo rozklad, ani tvoja duša
neostala opustená ako cudzinec v podsvetí.

Sláva tebe, Bože náš, sláve tebe.

Prišiel si z manželsky neskúsenej, * a prebodli ti rebrá, Tvorca môj;
urobil si ju obnovením Evy, * keď si stal Adamom;
nadprirodzene si usnul prirodzeným spánkom * a život si prebudil zo sna
a porušenia ako Všemocný.

6. pieseň

Zajali, * ale neudržali * Jonáša útroby veľryby,
lebo zobrazoval teba, * ktorý si trpel a dal sa pochovať.
Ako zo svadobnej komnaty * vyšiel z morského zvera * a volal na strážu:
Chráňte márnosť a klamstvo, * a milosť ste si nechali ujsť!

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Trhali ťa, * ale neodtrhol si sa * Slovo, od tela, ktoré si prijal;
Hoci sa aj zboril * tvoj chrám v čase utrpenia
predsa ostalo celým spojenie * tvojho božstva a tvojho človečenstva.
V oboch si jediný, Syn, * Božie Slovo, Boh a človek.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Človekovražedným, * nie však bohovražedným * bol Adamov hriech,
Hoci aj trpela * zemska prirodzenosť tvojho tela,
božstvo ostalo bezstrastným. * Porušiteľné si u seba zmenil na neporušenosť;
a svojím vzkriesením si ukázal * prameň neporušeného života.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Vládne, * ale nie naveky, * podsvetie nad ľudským rodom;
dal si sa uložiť do hrobu, Mocný, * a životodarnou rukou
kľúče smrti si rozhádzal * a zvestoval si tým, čo tam od vekov spali,
skutočné vzkriesenie, * lebo si sa stal, Spasiteľu, prvorođeným z mŕtvych.

Malá ekténia.

Kondak, hl. 6:

Toho, čo zavrel priepať, vidíme mŕtveho,
zavinutého smyrnou a plátnom,
ukladajú ho do hrobu,
Nesmrtel'ného ako smrteľníka.

Ženy ho prišli pomazať myrom,
horko nariekali a volali:

**Táto Sobota je nad všetky požehnanou,
v nej Kristus, ktorý usnul, vstane po troch dňoch.**

Ikos:

Ten, v ktorom spočíva všetko, vystúpil na kríž.
Všetko tvorstvo narieka, keď ho vidí nahého visieť na dreve.
Slnko skrylo lúče a hviezdy odložili jas,
zem sa vo veľkej bázni zachvela,
more sa dalo na útek a rozpadli sa kamene.
Mnohé hroby sa otvorili a vstali telá svätých mužov.
Podsvetie dolu stená a Židia sa radia, ako ohovoriť Kristovo vzkriesenie.
Ženy však volajú:

**Táto Sobota je tou nad všetky požehnanou,
v nej Kristus, ktorý usnul, vstane po troch dňoch.**

Synaxár na Svätú a veľkú sobotu.

Verše: 1. *Nadarmo strážite hrob, strážcovia!* 2. *Rakva nebude väzniť toho, ktorý sám je život.*

Na svätú a veľkú sobotu oslavujeme pochovanie božského tela nášho Pána Ježiša Krista a jeho zostúpenie do podsvetia, čím bolo naše pokolenie pozdvihnuté z rozkladu a prešlo do večného života. Tento svätý a veľký týždeň je väčší než všetky dni uplynulej štyridsiatnice, a z tohoto týždňa je najväčšia práve táto svätá a veľká sobota. Tento týždeň nenazývame veľkým preto, žeby snáď jeho dni alebo hodiny boli dlhšie, ale preto, že sa v ňom udiali veľké, nadprirodzené divy a mimoriadne skutky nášho Spasiteľa, a to predovšetkým dnes.

Pri prvom stvorení sveta, keď Boh stvoril všetko, vrátane svojho najvznešenejšieho diela šiesteho dňa, človeka, na siedmy deň si odpočinul od všetkých svojich diel. Posvätil tento deň a nazval ho sobotou, čo v preklade znamená "odpočinutie".

Tak isto teraz, pri duchovnom stvorení sveta, keď Boh všetko dokončil, a v šiesty deň znovuvybudoval porušeného človeka a obnovil ho svojím živonosným krížom a smrťou, opäť si v tento siedmy deň odpočinul od svojho dokonalého diela a usnul spasiteľným prirodzeným spánkom.

Božie Slovo teda telom schádza do hrobu. Svojou neporušiteľnou a božskou dušou, ktorá sa smrťou oddelila od tela a ktorú odovzdal do Otcových rúk, schádza i do podsvetia. Taktiež, hoci ho k tomu Otec nenútil, priniesol mu svoju krv, ktorá sa stala naším oslobodením.

Pánova duša nebola v podsveťi uväznená tak, ako duše ostatných svätých. Prarodičovská kliatba nemá nad ním tú moc, čo nad nimi. Hoci diabol, náš nepriateľ, držal v zajatí nás, nemohol udržať krv, ktorou sme boli vykúpení. Hoci sa zlodej diabol chcel Bohu vyhnúť, musel pojať aj Boha. Pán Ježiš Kristus sa totiž usídlil v hrobe nielen telom, ale aj božstvom, ktoré sa s týmto telom zjednotilo.

Podľa toho, čo povedal, spolu so zločincom bol v raji a zároveň so svojou zbožštenou dušou v podsveťi, i nadprirodzene sedel s Otcom a so Svätým Duchom na nebeskom tróne ako neopísateľný Boh.

Napriek všetkému, čím prešiel, jeho božstvo nebolo poškodené ani v hrobe, ani na kríži, a jeho telo nebolo dotknuté rozkladom, aký nastáva pri oddelení duše od tela. Jeho telo i jeho údy boli doráňané, ale nie úplne zničené.

Jozef snal sväté Pánovo telo a pochoval ho do nového hrobu blízko mesta, na dvere položil veľký kameň a odišiel. Boli pri tom Mária Magdaléna a iná Mária, ktoré sedeli oproti hrobu. Na druhý deň, po piatku, zišli sa veľkňazi a farizeji u Piláta a vraveli: "Spomenuli sme si, ako ten klamár vravel, kým ešte žil, že po troch dňoch vstane. Zdá sa nám vhodné, aby tvoje veličenstvo rozkázalo vojsku zapečatiť hrob." Pilát im odvetil: "Ak je klamár, čo sa staráte o jeho slová, ktoré povedal zaživa? Ak povedal, že vstane, prečo vôbec zomrel?" Oni mali na pamäti Ježišove slová o Jonášovom znamení a vraveli: "Ak sa zapečatí hrob, nebudú ho môcť ukradnúť." Ó, nerozumní, nespoznali, že to, čomu chceli zabrániť, vďaka nim sa vyplnilo. Pilát zavelil a oni sami spolu s vojskom silným pečatidlom zaistili hrob. Postavili k nemu svoju vlastnú stráž, aby ju nebolo možné oklamať o vzkriesení.

Podsvetie sa však teraz zvíja v bolestiach, nerozumie sile najtvrdšieho nárožného kameňa, ktorú skusuje, a pomaly vyvrhuje nespravodlivo pohltených, ktorých od vekov držalo vo svojich útrobach.

Pre tvoje nevysloviteľné zostúpenie, Kriste, Bože náš, zmiluj sa nad nami, teraz i vždycky i na veky vekov.
Amen.

7. pieseň

Nevýslovný zázrak! * Ten, čo v peci zachránil * úctyhodných mladíkov z plameňov,
Mŕtvy do hrobu bez dychu sa ukladá;

na spásu nás, ktorí spievame: Osloboditeľu Bože, ty si blahoslavený.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Zranilo sa podsvetie, * keď do srdca prijalo * zraneného kopijou do srdca.

Vzdychá, ničené * božským ohňom

na spásu nás, ktorí spievame: Osloboditeľu Bože, ty si blahoslavený.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Bohatý je hrob, * lebo pojal do seba * akoby spiaceho Tvorcu,

stal sa božskou * pokladnicou života,

na spásu nás, ktorí spievame: Osloboditeľu Bože, ty si blahoslavený.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Podľa zákona zosnutých * pochovanie do hrobu * podstupuje Život všetkých.
a ukazuje *hrob* * ako prameň vzkriesenia,

na spásu nás, ktorí spievame: Osloboditeľu Bože, ty si blahoslavený.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Jediné, * či v podsvetí, * v hrobe alebo v raji,

Kristovo bolo božstvo, * nedeliteľné, s Otcom a Duchom,

na spásu nás, ktorí spievame: Blahoslavený si, Bože Záchranca.

8. pieseň

V strachu žasni, nebo, * nech sa pohnú * základy zeme!
Hľa, radí sa k mŕtvym, * ten, ktorý žije na výsostiach,
a stáva sa hosťom malého hrobu.

Deti, dobrorečte mu, * kňazi, ospevujte ho, * ľudia, vyvyšujte ho po všetky veky!

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Prečistý chrám bol zborený, * avšak padnutú * dvíha svätýňu;
K prvému Adamovi druhý, * ktorý žije na výsostiach,
zišiel až do väzníc podsvetia.

Deti, dobrorečte mu, * kňazi, ospevujte ho, * ľudia, vyvyšujte ho po všetky veky!

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Skončila odvaha učeníkov, * výnimkou však je * Arimatejský Jozef.
Keď videl mŕtveho a nahého * Boha, ktorý je nad všetkými,
pýta si ho, pochováva a volá:

Deti, dobrorečte mu, * kňazi, ospevujte ho, * ľudia, vyvyšujte ho po všetky veky!

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Ó, divy nové! * Ó, dobrotivosť! * Ó, nevýslovná zhovievavosť!
Dobrovoľne sa dáva zapečatiť pod zemou * ten, ktorý žije na výsostiach,
a ako podvodníka – ohovárajú Boha.

Deti, dobrorečte mu, * kňazi, ospevujte ho, * ľudia, vyvyšujte ho po všetky veky!

Chválime, dobrorečíme, klaníme sa Pánovi, ospevujeme a vyvyšujeme ho po všetky veky.

Kňaz: Bohorodičku a Matku Svetla zvelebujme v piesňach!

A hneď nasleduje:

9. pieseň

Neoplakávaj ma, Matka, * keď vidíš v hrobe, z tvojho lona
bez muža počatého syna.

Lebo ja vstanem * a oslávim sa,
a povýším so slávou * navždy ako Boh
tých, čo ťa s vierou a láskou vebia.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

V tvojom neobyčajnom narodení * vyhla som sa bolestiam nadprirodzene,
a stala som sa blaženou, bezpočiatočný Synu.

Teraz ťa však, Bože môj, * vidím bez dychu mŕtveho,
a meč žiaľu * kruto ma zraňuje.

Ale vstaň, aby som bola zvelebená.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Dovoľujem zemi prikryť ma, * ale ľakajú sa brány podsvetia,
keď ma vidia odetého, matka,
krvavým * odevom odplaty.

Nepriateľov som totiž krížom * porazil ako Boh,
vstanem opäť a zvelebím ťa.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Nech sa raduje tvorstvo, * nech sa veselia všetci zrodení na zemi,
Nepriateľ Hádes bol zajatý.

Ženy s myrom * nech idú v ústrety!

Oslobodzujem Adama, * otca všetkých, i Evu,
a na tretí deň vstanem.

Malá ekténia.

Hlas 2 :

Svätý je Pán, Boh náš. **3-krát.**

1. *Lebo svätý je Pán, Boh náš.*

2. *Nad všetkými ľuďmi je Boh náš.*

Svetilen nie je.

Stichiry na chvály (na žalmy 148-150)

Hlas 2:

Všetko, čo dýcha, nech chváli Pána, * chváľte Pána z nebies, * chváľte ho na výsostiach.

Tebe, Bože, patrí pieseň.

Chváľte ho, všetci jeho anjeli, * chváľte ho, všetky jeho mocnosti.

Tebe, Bože, patrí pieseň.

- Chváľte ho za jeho činy mohutné chváľte ho za jeho nesmiernu velebnosť.

DNES hrob v sebe drží toho, ktorý dlaňou drží tvorstvo;
kameň zakrýva toho, ktorý cnosťami pokryl nebesá.

Život spí

a podsvetie sa trasie, Adamovi sa rozväzujú putá.

Sláva tvojej Prozreteľnosti, ktorou si všetko dokonal, večné svätenie soboty,
a daroval si nám, Bože, svoje presväté zmŕtvychvstanie.

- Chváľte ho zvukom poľnice, chváľte ho harfou a gitarou .

Aký to vidno obraz?

Akéže odpočinutie sa koná?

Kráľ vekov, ktorý utrpením dokonal Prozreteľnosť,
v hrobe svätí sobotu a tým nám dáva nové svätenie soboty.

Jemu volajme:

Vstaň Bože a súd' zem, lebo ty kral'uješ na veky,
a nemá hranice veľkosť tvojho milosrdenstva.

- Chváľte ho bubnom a tancom, chváľte ho lýrou a flautou .

POĎTE, hľad'me na náš Život, ktorý leží v hrobe,
aby tých, čo ležia v hroboch, oživil.

POĎTE, a keď vidíme spať potomka Júdu,
prorocky mu volajme:

Uložil si sa a zaspal si ako lev, ktože ťa zobudí, Kráľu?

Ale vstaň vo svojej moci,

vydaný za nás zo svojej vôle!

Pane, sláva tebe!

Hlas 6 :

- Chváľte ho ľubozvučnými cimbalmi, chváľte ho jasavými cimbalmi; všetko, čo dýcha, nech chváli Pána .

Pýtal si Jozef * telo Ježiša,
a uložil ho do svojho nového hrobu.
Patrilo sa totiž, aby z hrobu
vyšiel ako zo svadobnej komnaty.
Ty si zlomil vládu smrti,
ty si otvoril brány raja ľuďom; Pane, sláva tebe!

- Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu.

Dnešný deň tajomne * veľký Mojžiš * predpovedal, hovoriac:
„Boh požehnal * siedmy deň.“
To je tá požehnaná Sobota, * toto je deň odpočínutia,
v ňom si odpočinul od všetkých svojich diel * Jednorodený Boží Syn.
Prozreteľnosťou v smrti telom svätil sobotu,
a opäť sa stal tým, čím bol zmŕtvychvstaním.
Daroval nám večný život,
ako jediný dobrotivý a milujúci človeka.

Hlas 2 :

- I teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Ty si preblahoslavená, Bohorodička Panna!
Ten, čo si vzal telo z teba, Hádes si podmanil,
Adama povolal,
kliatbu umŕtvil,
Evu oslobodil,
smrť usmrtil
a my opäť žijeme,
preto spievame a voláme:
Požehnaný je Kristus, Boh náš,
ktorý v tomto našiel zaľúbenie. * Sláva tebe!

Veľké slávoslovie.

Kňaz: Pozorne vnímajme, pokoj všetkým, premúdrost', vnímajme!

Tropár, hlas 2:

Ctihodný Jozef * sňal z dreva tvoje prečisté telo,
ovinul ho čistým plátnom, * natrel voňavými masťami
a uložil do nového hrobu.

Tropár proroctva, hlas 2:

Ty držíš konce zeme a hrobu si dovolil ťa zadržať, Kriste,
aby si podsvetím pohltené ľudstvo oslobodil,
a aby si nás vzkriesením oživil ako nesmrteľný Boh.

A hneď na to

Prokimen, hlas 4:

Vstaň, Pane, pomôž nám, a pre svoje meno nás oslobod'.

-Bože, na vlastné uši sme to počuli a naši otcovia nám o tom hovorili.

Čítanie. (Ezechiel 37, 1-14.)

Prokimen, hlas 7:

Vstaň, Pane, Bože môj, nech sa zdvihne tvoja ruka, nezabudni navždy na svojich úbohých.

- Z celého srdca sa ti budem vyznávať, Pane, budem rozprávať o všetkých твоjich divoch.

Čítanie. (1Kor 5, 6b-8 a Gal 3, 13-14.)

Aleluja, hl.5:

- Nech vstane Boh a nech sa rozptýlia jeho nepriatelia. Nech ujdú pred jeho tváre tí, čo ho nenávidia.

- Nech sa stratia tak, ako sa rozplýva dym a ako sa roztápa vosk pred ohnivým plameňom.

- Tak nech sa stratia hriešnici pred Božej tváre, a nech sa zaradujú spravodliví.

Evanjelium, zač. 114. (Mt 27, 62-66.)

Ekténie.

Prepustenie:

Kristus, náš pravý Boh, ktorý pre nás ľudí a pre naše spasenie sa zo svojej vôle nechal položiť do hrobu a zišiel do podsvetia, skrze modlitby svojej prečistej Matky, silou čestného a životodarného Kríža, na príhovor svätých slávnych a vzdychávaných apoštolov i všetkých svätých, nech sa nad nami zmiluje a spasí nás, lebo je dobrý a miluje nás.

Stichira, hlas 5:

Pod' te, nazvime blaženým Jozefa, navždy pamätného,
ktorý prišiel v noci k Pilátovi
a vypýtal si Život všetkých:

Daj mi tohto cudzinca, ktorý nemá kde hlavu skloniť.

Daj mi tohto cudzinca, ktorého zlý učeník odovzdal smrti.

Daj mi tohto cudzinca, ktorého videla jeho Matka visieť ma kríži,
s plačom nahlas vravela
a materinsky volala:

Beda mi, dieťa moje!

Beda mi, svetlo moje! Duša moja milovaná!

To, čo Simeon predpovedal v chráme dnes sa uskutočnilo!

Moje srdce prenikol meč, ale zmeň plač na radosť z tvojho vzkriesenia.

Klaniame sa tvojmu utrpeniu, Kriste.

Klaniame sa tvojmu utrpeniu, Kriste.

Klaniame sa tvojmu utrpeniu, Kriste, a svätému vzkrieseniu.

ΨΤΡΕΗΑ ΙΕΡΥΣΑΛΗΚΑ

© Dávid Pancza

URL: <http://www.grkat.nfo.sk/Texty/jeruzalutieren.pdf>

* Číslovanie žalmov podľa gréckeho žaltára (LXX).

Posledná revízia textu: apríl 2007

Poznámky:

1. Tento text je pracovný, bez schválenia oficiálnych autorít. Použitie na vlastnú zodpovednosť.
2. Text je prekladom z cirkevnej slovančiny s prihliadnutím na grécky originál a usiluje sa o primeranú presnosť obsahu pri zachovaní prijateľného a prakticky použiteľného znenia v slovenčine. Jeho zvláštnosťou, ktorej doteraz nebola venovaná dostatočná pozornosť, je snaha zachovať v najvyššej možnej miere aj štrukturálne vlastnosti gréckeho originálu. Liturgické texty sú poetické a preto nie je vhodné (hoci inak bežné) ich prekladať ako prózu. Poetický charakter textov spočíva okrem iného v ich presnej štruktúre, v radení a delení ich veršov a v hojných paralelizmoch. Aj spôsob, ako sú verše radené a delené, je nositeľom informácie a je spôsobom, ako zdôrazniť určité myšlienky a kľúčové slová. Preklad sa usiluje zachovať aj tieto črty. Text je preto určený výhradne pre spev ako spôsob prednesu poézie; pre bežné prozaické čítanie nemá vhodný slovosled.
3. Na viacerých miestach zaznejú v texte tvrdé výčitky až kliatby voči Židom, ktorí odsúdili a ukrižovali Krista. Tieto slová nemožno vytrhnúť z ich historického kontextu. Predstavujú v prvom rade výčitku voči konkrétnym autoritám, ktoré sa na ukrižovaní podieľali. Obsah textov preto nie je odsúdením židovského národa ani jeho viery. Keďže ide o historické texty, rešpektujeme a prekladáme ich tak, ako sú napísané, nespievame ich však s úmyslom verbálneho útoku na Židov.

© Dávid Pancza, apríl 2007